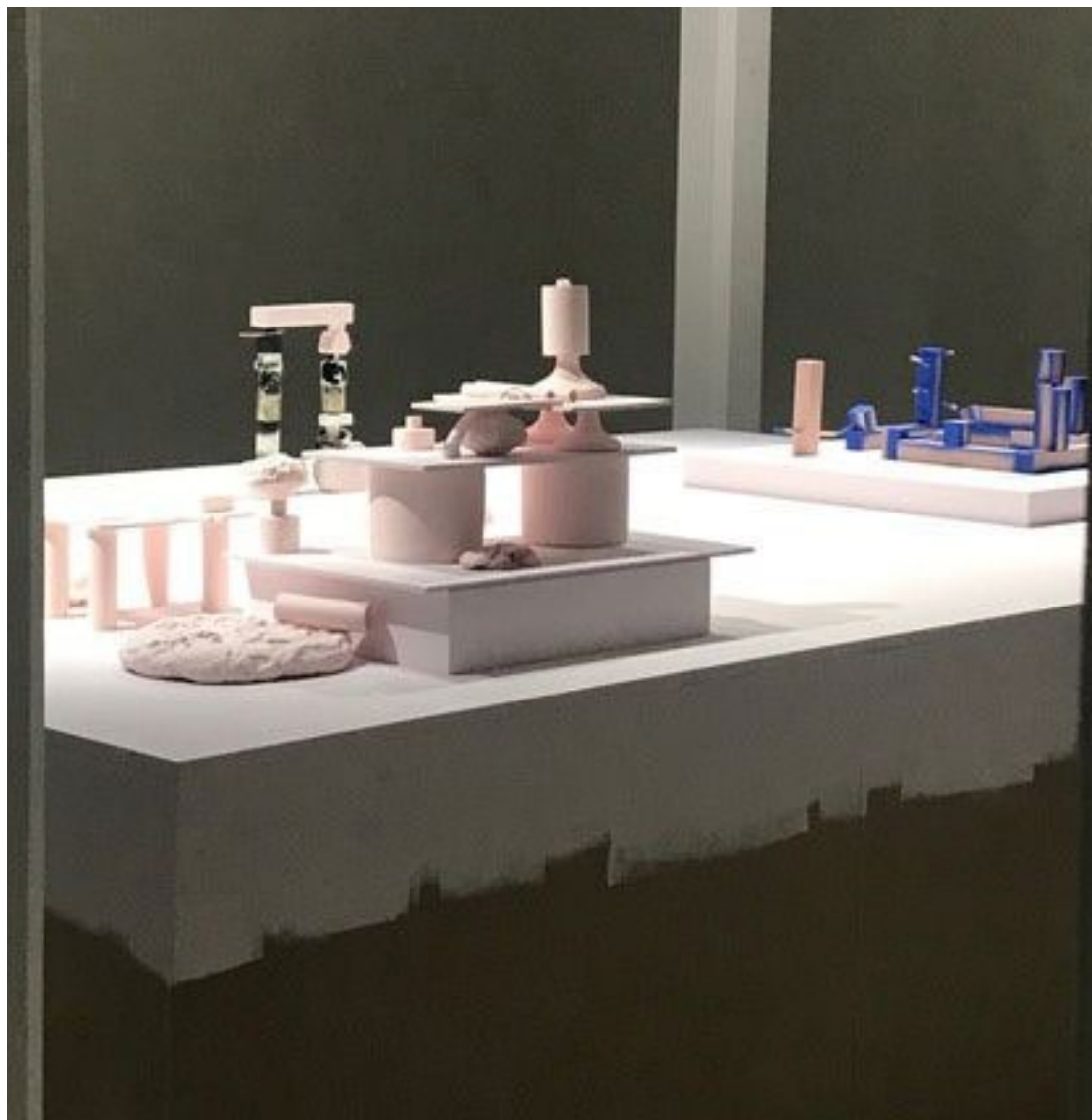

ANMELDELSE. Utstilling på Bomuldsfabriken i Arendal

Rom A: Travers, Rig og Pink platform. ALLE FOTO: FRIDA FORSGREN

Still Life, 2017, porselen steingods.

Inspirasjon-/skissemateriale.

Tryller frem et nytt, utforsket billedunivers

Det er oppfriskende å se noe helt nytt. Og det er oppfriskende å se inn i et utforsket kunstnerisk univers.

Svenske Mia Göransson utstilling Before and After Science på Bomuldsfabriken i Arendal er en overraskende sammenstilling av keramiske tablåer.

HVORDAN SKAL TINGEN SE UT?

Kunsthåndverk er tradisjonelt den kunstformen som ligger nærmest et sett oppfatninger av hvordan en gjenstand «skal se ut». Kunsthåndverket kommer fra en sterk brukstradisjon, der tingene har hatt en spesifikk funksjon og dermed også en spesifikk form. Som koppen og fatet.

Mia E. Göransson, som har bakgrunn både som maler og som keramikker, bryter tvert med denne tradisjonen. I Before and After Science viser hun i verk etter verk at hun har utviklet sin helt særegne billedgrammatikk der gjenstandene er inspirert av oljeindus-

FRIDA FORSGREN

ANMELDER
frida.forsgren@uia.no

Har doktorgrad i kunsthistorie og jobber som førsteamanuensis ved Institutt for religion, historie og filosofi ved Universitetet i Agder. Hun har forsket på italiensk renessanse, amerikansk modernisme og arbeider nå med norsk samtidskunst.

tri og teknologi.

Men gjenstandene er abstrahert, polert og stilisert slik at de blir underliggjørende former vi ikke helt kan lese og ikke helt forholde oss til. Vi kan nesten gripe dem, men bare nesten.

De tre tablåene i sal A Travers, Rig, og Pink platform introduserer oss til billedspråket som går igjen i hele utstillingen: rørformene, byggeklossene, antennen, de slappe ringene, røykformen og oljesølet/avfallet.

Hun veksler mellom former

som er sylskarpe og industrielle, og former som er ruglete, ujevne og organiske. Hun veksler også mellom jevn glasur, og en mer malerisk, tilfeldig påføring.

Forskjellen blir derfor stor mellom et stramt, stringent verk som Next to Nature – tivoli og det mer impresjonistiske Oil Rig, selv om formene er hovedsakelig de samme.

TEKNOLOGIEN FØR OG NÅ

Det hersker en egen stillhet og kontemplasjon over verkene til Göransson. De er tablåer som følger sin egen særegne logikk og indre orden.

Dette er understreket gjennom den stringente kurateringen der hvert tablå fungerer som en egen arkitektonisk verden på sin hylle eller sokkel. Et fint verk i så måte er Still life i sal E med sine nøye avstemte objekter i gråtoner, beige og rosa. Det er deilig å bevege øynene fra den runde steinformen, de ruglete rosa ballene, og de glatte rørene. Materialutforskningen, fargenyansene og formeksperimentene minner sterkt om de nordiske kubistene som på 1920-tallet malte lignende stille tablåer. Men mens 20-tallets male-

re som Charlotte Wankel, Ragnhild Keyser og Franciska Clausen forhold seg til det modernistiske fremskrittets former, er det som Göransson stille tablåer maner frem et foruroligende skremmebilde av den samme teknologien 100 år senere.

Vi vet hvor galt vi er på vei med plattformene, oljesølet, røyken – selv om det er sukkersøtt pakket inn som i Pink platform. Og mens kubistene på 20-tallet konsentrerer seg om vakre geometriske former, ser vi at Göransson har et bredt repertoar med stilisert forurensning og avfall, som røyk og søl i Uten tittel (2015) i sal B og de ulike plattformene i sal C.

LEIRAS MATERIALITET

Keramikere har tradisjonelt arbeidet ut fra at materialet var en uløselig del av gjenstandens egenart. Dette ser vi veldig tydelig i utstillingen Krefter på Sørlandets Kunstmuseum som vises samtidig i Kristiansand.

Mia E. Göransson derimot gjør noe annet med sine objekter: sporet av kunstnerens prosess er så godt som visket vekk og det kroppslige, materielle er fraværende. I stedet jobber hun bevisst

frem en kjølig, teknisk billedverden med en indre logikk.

I Inspirasjonskassen/skissemateriale i sal F gis vi et innblikk i hennes kreative bearbeidingsprosess: her blir frø, blader, en brokoli, foto av kunstverk, ledninger og tekniske tegninger inspirasjon til de små gjenstandene som har lite å gjøre med formenes utgangspunkt.

Denne formforvandlingen er utstillingens sterkeste kort: at Göransson faktisk klarer å trylle frem et ganske så nytt, utforsket billedunivers.

FAKTA

Before and after Science

● Årets siste store utstilling på Bomuldsfabriken Kunsthall i Arendal er Before and after Science med objekter/tablåer av den svenske kunstneren Mia E Göransson.

● Göranssons kunst utfordrer den allmenne oppfatningen av hvordan en porselensgjenstand «skal se ut». Utstillingen står fra 2. november til 15. desember 2019.